

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

REPRÍZA

24. 2., místnost 131, 19:15.

SANTITOS (SVĚTEČKOVÉ)

Režie Alejandro Springall, Mexiko, 1999 (100 min.)

Drama postupně přerůstající v romantickou komedii v tradici latinskoamerického magického realismu. Příběh z prostředí mexického lidového katolicismu o bezmezné víře ve svěťce a o jejich záludných strategiích, jimiž se svou naivní uctívatelku snaží proměnit ve zralejší ženu – aneb křesťanství, jak je z Evropy neznáte.

Poklidný život krásné a pobožné vdovy Esperanzy se radikálně změní, když nečekaně zemře její dcera. Ve dveřích začouzené trouby se jí zjeví svatý Jidáš, ujistí ji, že dcera byla pouze unesena, a nabádá ji, aby se jí vydala hledat. Esperanza se na jeho radu nechá zaměstnat jako prostitutka a vydá se na cestu po nevěstincích, jež ji nakonec dovede až do města andělů – Los Angeles.

Prostředí nevěstinců dává Esperanze mimo jiné možnost vyrovnat se se svou tělesností a uvést ji v soulad se svou duchovní horlivostí. Film je díky tomu na jedné ze svých rovin osvěžující ilustrací toho, že zralá zbožnost může být též neuvěřitelně sexy.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

10. 3., 19:15, místnost 131

JINÉ SVĚTY

Puruhanda Kaluwara (Smrt za úplňkového dne)

Režie Prasanna Vithanage, Šrí Lanka, 1997 (68 min.)

Den úplňku by měl být v sinhal-
ské buddhistické tradici dnem
bez násilí, slepý stařec však
dostane tělo svého syna, který
padl v občanské válce. Členové
chudé rodiny se snaží smířit se
situací, avšak starý slepec popírá
hodnověrnost této zprávy.

Film byl na Srí Lance dlouho
zakázaný, protože neznázorňuje
občanskou válku jako správný boj
proti povstaleckým Tamilům. Reži-
sér je známý svým zaměřením na
každodenní životy občanů žijících
na okraji společnosti, pro něž jsou
velká dění sice vzdálená, a přesto
mají enormní dopad na jejich ži-
voty.

Chudému lidu je instituci-
onalizovaný buddhismus
stejně cizí a vzdálený jako
stát. Tím, co drží životy
lidí pohromadě, jsou ritu-
ály každodennosti. Pozor-
ná kamera sleduje rituální
jednání a odkrývá uži-
tečnost i neadekvátnost
daných konvencí.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

24. 3., 19:15, místnost 131

Austeria

Režie Jerzy Kawalerowicz, Polsko, 1984 (109 min.)

V předvečer první světové války kdesi v Galicii unikají místní židé před kozáckou armádou na západ. Jeden moudrý patriarcha však nechce opustit svůj vesnický hostinec, v němž se postupně začnou scházet rozliční uprchlíci.

Známý polský režisér adaptoval stejnojmenné literární dílo s cílem ukázat život východních židů před tragickým zvratem. V setkání různých komunit a jedinců vyvstanou rozdíly mezi odlišnými tradicemi. Velké drama těchto nelehkých dnů převedl na plátno pomocí velmi působivých obrazů.

Rekonstrukce galicijského venkova roku 1914 byla jedním z hlavních cílů tvůrců, a tak prostředí a zvyky působí dost věrohodně. Některým divákům však může připadat kombinace etnografických detailů a expresionistického stylu poněkud nesoudržná.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

7. 4., 19:15, místnost 131

JINÉ SVĚTY

년작 (Ogu)

Režie Yun-Taek Lee, Jižní Korea, 2003, (91 min.)

Tři andělé dostanou za úkol doprovázet starou paní v jejích posledních dnech na zemi. Tento úkol však není vůbec snadný a trojice navíc postupně zjišťuje, že i oni sami mají jaksi zájem o lidi, se kterými se setkávají. Zpočátku absurdně komediální příběh se v druhé části změnil v detailní sledování téměř zaniklého rituálu.

Režisér adaptoval svou stejnojmennou divadelní hru do filmové podoby. Ačkoli se proslavil i tím, že psal skripta pro televizní produkce, je zde vidět, že se jedná o člověka odchovaného divadlem. I tak dokázal působivě natočit rituální úkony.

Ve filmu se neřeší pouze polozapomenutá rituální tradice, ale i širší společenské souvislosti korejského venkova. Osobní problémy, se kterými se postavy potýkají, nejsou příliš zajímavé, přesto především díky neuvěřitelně absurdní komičnosti dokáže vyprávění udržet divákovu pozornost.

Úvodní slovo pronese Marek Zemánek.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

28. 4., 19:15, místnost 131

RELIBĚČKO

Jason and the Argonauts

Režie Don Chaffey, Velká Británie/USA, 1963, 104 min.

Jáson se vydá na výpravu za zlatým rounem a cestou bojuje s různými netvory. Naštěstí si ho oblíbila bohyně Héra, na kterou rek někdy až lehkomyšlně spoléhá. Je to pravý americký hrdina vedoucí lidstvo k vítězství: nezná žádný strach a po hlavě se vrhá za dobrodružstvím!

Dnes již legendární film žije především díky animacím mistra Harryhausena. Scénáristé se zjevně nezajímali o klasickou předlohu, v čemž však můžeme spatřovat i jistý pozitivní aspekt: jedná se totiž o další verzi mýtu, aplikovanou do nového kontextu.

Nejzajímavější složkou vyprávění je bezpochyby znázornění bohů a jejich způsob jednání s pozemšťany. O žádnou strhující podívanou (pro pisatele tohoto textu) však nejde.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

12. 5., 19:15, místnost 131

DOKUMENT

Triste trópico (Smutné tropy)

Režie Artur Omar, Brazílie, 1974, 77 min.

Tento avantgardně pojatý film již názvem odkazuje k memoárům známého antropologa. Na nejzákladnější rovině však příběh pojednává o návratu brazilského lékaře z Evropy do vlasti a jeho postupném napojení se na radikálně náboženské hnutí.

Kolážovitý film řeší do velké míry (syrový) brazilský vztah k (vařené) Evropě a svou formou destabilizuje všechny kategorie. Přepjatě vědecké vyprávění o životě Dr. Artura předkládá zájemcům o náboženství a kulturu zrcadlo poukazující na absurditu a nutnost konvencí poznání a zaznamenávání.

Trajektorie fiktivního života vede od apolinského řádu v Evropě vystudovaného intelektuála k dionýskému chaosu mesiáše všeho jiného. Napětí mezi těmito póly je udržováno formou: na jedné straně chaos obrazů, na druhé řád vyprávění. Otázkou zůstává, zdali se máme smát absurditě na plátně, či odkryté absurditě v našich životech.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

26. 5., 17:45, místnost 131

KLASIKA

神の深淵

(Hluboká touha po božstvu)

Režie Shōhei Imamura, Japonsko, 1968, 172 min.

Inženýr přijede na vzdálený japonský ostrov s úkolem zjistit, jak nejlépe zavlažovat místní zemědělskou velkoprodukcí. Na ostrově však panuje starodávná kultura, která zatím neprošla procesem modernizace. Cizinci se postupně odkrývají tajemství a problémy komunity, do kterých se nevyhnutelně zaplétá.

Filmový velikán Imamura se vždy zajímal o společenskou spodinu, skrze niž se snažil odhalit zastřené problémy japonské společnosti. Film byl tak nákladný, že téměř zruinoval produkční firmu a režisér pak celé desetiletí směl natáčet pouze televizní dokumenty, ačkoli film vyhrál nejvyšší ocenění. K mytičnosti díla přispěl mimo jiné fakt, že donedávna bylo téměř nedostupné.

Mnohvrstevnaté dílo není jen temně satirickým náhledem na mýtus modernizace Japonska, je to zároveň mýtus obyvatel ostrova. Oba mýty jsou postupně dekonstruovány. Film je zároveň sociální antropologickou analýzou zanikající společnosti. V sytých barvách

je tu znázorněn svět, kde se rozpíjí hranice mezi řádem a chaosem.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

9. 6., 19:00, místnost 131

Erleuchtung garantiert (Osvícení zaručeno)

Režie Doris Dörrie, SRN, 2001, 106 min.

Krise středního věku a náhoda přimějí dva odlišné bratry ke společné cestě do japonského buddhistického kláštera. Jejich útěk před problémy doma však nevyústí v naivně vysněný klid: setkání s jiným způsobem života naopak vede k nečekaným dobrodružstvím.

Režisérka je známá jak svou fascinací Japonskem, tak svým zájmem o genderovou tematiku. Různé společenské role, které na sebe hrdinové nevědomky berou a které jim často znemožní jakoukoli sebereflexi, autorka kritizuje lehce srozumitelnými způsoby a pomocí ironie.

Estetika díla připomíná domácí video natočené koncem minulého desetiletí, a film tak působí jako intimní portrét bratrů, kteří si jen stěží uvědomují svou kulturní a sociální podmíněnost. Rozdíl mezi západními konvencemi a realitou vyústí v množství humorných situací.

RELIGIONISTICKÝ FILMOVÝ KLUB

26. 6., 18:45, místnost 131

KLASIKA

Himala (Zázrak)

Režie Ishmael Bernal, Filipíny, 1982, 124 min.

Malá vesnice trpí nečekaným obdobím sucha, které si lidé vysvětlují jako prokletí, protože z vesnice vyhnali malomocného. V tu chvíli se začne jedné mladé ženě zjevovat panna Maria a dívka získá léčivé schopnosti. Vyprávění sleduje, jak se společnost ve vesnici i daleko za jejími hranicemi s takovým požehnáním vyrovná.

Bernal patří k nejvýznamnějším filipínským režisérům a tento film je často počítán k nejdůležitějším filipínským filmům vůbec. S jemnou ironií velmi přesně vykresluje společnost třetího světa, jak se vypořádává s rozmanitým kulturním dědictvím.

S až antropologickým vhladem je zde zobrazena vesnice a lidé, kteří ji obývají. Pod vlivem různých zájmů a zálib se každý staví k zázraku jinak a v rámci vyprávění dostává hned několik charakterů možnost komentovat společnost.